

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
29. květen Léta Páně 2016

S V A T O

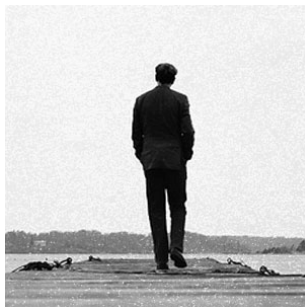
V Á C L A V S K Á

V I N I C E 6

ČERVEN

NAŠE FARNOST

se chystá na velikou změnu. P. Stanislav nás opouští. Nepotkal jsem ve farnosti nikoho, kdo by z té zprávy měl radost. Pro mnohé, zvláště mladší farníky, to byl ten jejich farář, mnozí si Vršovickou farnost bez něj nedovedou představit. Já předchozí vršovické faráře nepamatuji, ale mohu říci, že pro mě byl Stanislav nejlepší šéf, pro kterého jsem kdy pracoval. Jistě bude ještě mnohé řečeno a napsáno o jeho citlivé a laskavé povaze a jeho zásluhách pro naši farnost. A budou to psát lidé povolanější nežli já. Chtěl jsem ale zmínit jednu osobní vzpomínku, která se netýká Stanislava. Když jsem do Vršovic před více než třemi lety

přišel a začínal se seznamovat se zdejším prostředím, našel jsem tu něco, co jsem vlastně do té doby nikde nezažil. Našel jsem tu fungující společenství, živou komunitu, několik stovek lidí provázaných hustou sítí vzájemných vztahů, všichni schopní spolu ohleduplně a většinou i s upřímnou láskou spolupracovat. Postupně jsem se dozvěděl, že zdejší farnost zažila mnoho velmi výrazných, někdy až kontroverzních farářů, kteří se od sebe v mnohém diametrálně lišili. A z každého takového období tu něco zbylo a na každého z těch farářů tu někdo vzpomínal jako na toho svého. Výsledek je něčím svěbytným, je-

dinečným, a i když Stanisław učinil mnohé pro idylu, která tu v posledních letech mezi všemi myslitelnými skupinami panovala, Vršovická farnost, jak já ji vidím, není jeho dílem, nestojí a nepadá s ním. A Stanisław jí paradoxně udělal možná nejlepší službu tím, že se v posledních letech v některých oblastech poněkud držel zpět, asi i vzhledem ke svým povinnostem v arcidiecézi. Delegoval zodpovědnost, dával dobrovolníkům a spolupracovníkům obrovský prostor a maximální důvěru, a ukázalo se při tom, že ono to jde a funguje, a v mnoha oblastech může být farář tím, který podporuje a žehná, ale nedrží otěže napevno, neřídí každý krok, jen jaksi zpovzdálí dohlíží, hlídá celkový obraz, na něco položí důraz, něco podpoří svou přítomností, zdůraz-

ní svým díkem, anebo vlídným slovem uhasí vznikající konflikt. Pro takto živé společenství fungující s velkou mírou samostatnosti jsou výzvy a změny pohodem, příležitostmi a motivací. Pokud by jej mohlo něco ohrozit, pak spíše zatvrdnutí, zvyk a stereotyp. Děkujeme tedy Pánu, že nás nenechá zatvrdnout, a těšme se na překvapení, která nám chystá. Zůstaňme spolu, pomozme si vzájemně projít obdobím krizí a změn. Udržme to, co je pro naši farnost charakteristické a podstatné, zachovejme i Stanisławův odkaz a zároveň budme otevření a naladění pro nové podněty, nápady, úhly pohledu, a dychtivě očekávejme dary, které s sebou nový farář přinese. Dokud tu bude ta velká rodina, kterou jsem tu před lety překvapeně našel, není třeba se bát změn. *Martin Peroutka*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Ukončení služby P. Stanisława ve Vršovících

Ke dni 30. 6. 2016 končí P. Stanisław Góra své bytí farářem ve vršovické farnosti. Je to zpráva nečekaná jak pro farnost, tak pro samotného Stanisława. V příštím, předprázdninovém čísle *Vinice* se tomuto tématu budeme věnovat obsáhleji a své k tomu určitě napíše i Stanisław. Pro tuto chvíli uvádíme věčné informace.

Stanisław byl jmenován do funkce biskupského vikáře pro diakonii. Rozsah působnosti této funkce je široký a jedná se především o zaštitování duchovní péče v nemocnicích, věznicích,

hospicích, LDN a pro seniory. Stanisław zároveň zůstává prezidentem Arcidiecézní charity Praha, takže se i nadále bude věnovat potřebám farních charit a spirituální službě pro jejich zaměstnance. Tyto úkoly mu zaberou většinu času, takže nebude moci nadále být farářem, ale stane se alespoň výpomocným duchovním v některé z pražských farností.

Novým farářem ve Vršovících se stane P. Artur Matuszek, který 15 let působil jako rektor semináře v Praze.

Dle rozhodnutí pastorační rady se

v sobotu 25. 6. v 15.30 hod. v kostele sv. Václava uskuteční mše svatá na poděkování za 9 let Stanislavovy služby a následovat bude agapé. Představení nového pana faráře proběhne při nedělní bohoslužbě dne 26. 6. (bude jen jedna v 9.30 hod.).

Nezbývá než popřát Stanislavovi pokojný, ale i radostný závěr jeho vršovické služby a požehnaný start v novém působišti. SK

Farní charita (1 Kor 13,3)

V pátek 13. května jsme se v kostele sv. Mikuláše sešli v počtu asi 50 lidí a 1 pes u příležitosti předání dáreků na přání potřebným, které s pečlivostí a laskavostí připravili naši farníci. Bylo to setkání krásné, díky Bohu, všem přítomným a dárcům, především také našemu P. Stanislavovi, který promluvil se srdečností sobě vlastní o obdarováva-

ní, o sv. Mikuláši, k nám všem, a zvláště i k sociálním pracovníkům.

Pan varhaník Procházka oživil tuto akci nejen doprovodem k písni z kancionálu, které jsme společně zazpívali, ale i sám sebe doprovodil při zpěvu o sv. Mikuláši a nadšeným zájemcům poskytl instruktáž u varhan. Zúčastnil se i pan Uvízl, který akci Vánoce dál, na kterou jsme navázali programem Velikonoce dál, vymyslel a uvádí v život.

Obdarování jsme byli všichni. Někteří z těch, kteří dostali i hmotné dárky, projeví velkou radost, např. mladík na vozíku, starší spoluobčané i děti, chlapec, který dostal fotbalový míč, a maminka s ním hned musela jít na hřiště.

Paní Sobotková z naší farnosti připravila skvělé pohoštění. Srdečně za celou akci děkujeme.

Za fachu Hanka
fachavrsovice@email.cz
 721 444 323
 č. účtu: 3400038319/0800

SVĚTEC V TOMTO MĚSÍCI

Svatý Jan Křtitel, předchůdce Páně

svátek 24. 6.

„Mezi těmi, kteří se narodili z ženy, nepovstal nikdo větší nežli Jan Křtitel.“

Jan Křtitel je známý světec, ale opakování matka moudrosti, takže: Jan se narodil v rodině kněze Zachariáše a jeho manželky Alžběty asi půl roku před narozením Krista. Rodiče byli již věku pokročilého, což ovšem musíme brát s rezervou. V době Ježíšově byl za

starce považován muž kolem padesáti let věku, možná i mladší, a u žen to bylo obdobné. Lidé tehdy dříve umírali a rychleji stárli. Kolik jim bylo let, nevíme, a ani to není důležité. Co je podstatné, že do vyššího věku byli bezdětní, což se tehdy považovalo za hanbu. Jedenkrát šel Zachariáš obětovat do chrámu. Tehdy se mu zjevil archanděl

Gabriel a sdělil mu zprávu: „Tvá žena počne a porodí syna, a dá mu jméno Jan.“ Zachariášovi se to ale moc nezdálo a namítl: „Jak to poznám? Vždyť jsme oba již starší.“ Gabriel mu na to odpověděl: „Protože jsi mi nevěřil, budeš němý, dokud se to nestane.“ A Zachariáš oněměl a zřejmě i ohluchl, protože jak víme, blízcí se s ním dorozumívali posunky.

Vrátil se domů a Alžběta záhy poté otěhotněla. Když byla již v šestém měsíci, přišla za ní její příbuzná Marie, jak víme, rovněž těhotná, aby jí pomohla. Jakmile Marie svou příbuznou pozdravila (podle některých legend šlo o její tetu), Jan se v matčině lůně velmi zaradoval. Alžběta naplněna Duchem svatým zvolala ona nám tak dobře známa slova: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého!“

Marie zůstala u Alžběty až do jejího porodu. Když se narodil chlapec, všichni měli velikou radost a nastalo rokování o jménu. Jelikož Zachariáš byl dle tehdejších měřítek již starý, navrhovali pojmenovat chlapce po něm. Alžběta však řekla: „Nikoli. Bude se jmenovat Jan.“ Nastalo všeobecné divení: „Tak se nikdo z příbuzných nejmenuje.“ A tázali se posunky Zachariáše, jakže se má dítě jmenovat. Zachariáš si vyžádal tabulku a napsal: „Jeho jméno je Jan.“ V té chvíli pocítil, že jeho neduh pomínul, a začal velebit Boha slovy: „Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele...“ Přítomní sice jeho chvalo zpěvu příliš nerozuměli, ale divili se a říkali si mezi sebou: „To jsou podivné věci, co asi z toho dítěte bude? Jistě to bude mimořádný člověk! Vždyť Boží milost byla s ním.“

Dále již o Janově dětství a mládí nemáme žádné zprávy. Pravděpodobně se mu dostalo od otce náležitého vzdělání v Písmu a po smrti rodičů se uchýlil na poušť. Zde žil přísně asketicky, jak víme, jedl med lesních včel a kobylinky. Ty se tehdy připravovaly buď smažené nebo vařené či sušené, někdy se rozemlely na mouku, ze které se pak připravovaly podpopelné chleby. Také jeho oděv byl prostý. Nosil oděv z velbloudí kůže, zřejmě velmi jednoduchý.

Znovu se Jan objevuje až jako zralý, zhruba třicetiletý muž. Potkáváme ho na břehu Jordánu, kde hlásá křest, obrácení a pokání. Mnoho lidí přicházelo, aby se dalo pokřtít. Mezi nimi bylo i mnoho farizeů a saduceů. Jan nebyl hlupák a prokoukl je, že jejich obrácení není upřímné, a neváhal jim to ostře vytknout: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal, že máte utéci před nastávajícím hněvem?!“

U Jordánu se objevuje mladý muž – Ježíš. „Hle, Beránek Boží! Ten, který snímá hřichy světa!“ zvolá Jan mocným hlasem. Ježíš sestupuje do Jordánu a žádá Jana o křest. Jan je velice překvapen a pokorně se brání: „Spíše bych měl já být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?“ Teprve, když ho Ježíš ubezpečuje, že tak to má být, učiní, oč je žádán. Co následuje, víme dobře. Ježíš odchází a někteří z Janových učedníků jej následují. Jan se nezlobí, nežárí, naopak to komentuje slovy: „On musí růst, já se musím umenšovat.“

Jan dále křtil u Jordánu. Jednou jel okolo i král Herodes – syn toho, který nechal povraždit Betlémské chlapce. Jan se nikterak nezalekl, a naopak mu vytkl jeho hříšný život. Herodes totiž

během svého pobytu v Římě odloudil svému nevlastnímu bratru Filipovi jeho manželku Herodiadu, a ta odešla spolu se svou dcerou Salome do Jeruzaléma, kde žila se svým švagrem. „Herode,“ hřímal Jan, „není ti dovoleno mít za manželku ženu svého bratra! Vrať ji zpátky svému bratru!“ Rozumí se, že se Herodovi tato slova nelíbila a Herodiadě ještě méně. Takový nějaký pobuda v hadrech z velblouda se opovažuje jí něco vytýkat! Jí, vznešené dámě! To si nesmí nikdo dovolit! Herodes musí toho chlapa okamžitě zatknout, zavřít a popravit!

Jenže Herodes si Jana Křtitele váží a rozhodně ho nemíní popravit. Dá ho sice zatknout a uvěznit v pevnosti Macheront, kde sám žije (nejspíše pro klid v domácnosti), ale poprava se nekoná a nekoná. Herodiada zuří. Co je to platné, že je Jan uvězněn, když ani tam nedrží pusy a stále se opovažuje jí vytýkat nemravný život.

Jednoho dne pořádá Herodes v pevnosti velkou hostinu. Jsou pozváni nejvzácnější a nejvýznamnější hosté. Stoly se prohýbají pod spoustou vybraných jídel, víno teče proudem. Náhle vstupuje krásná dívka a tančí. Tančí úchvatně, všichni jsou nadšeni. (Že asi nešlo o příliš mravný tanec, je nábíledni.) Je to Salome, Herodiadina dcera a Herodova neteř. Strýček je stejně nadšen jako ostatní: „Salome, velice jsi mě potěšila. Přej si, cokoli chceš, přísahám, že ti to dám.“ Salome, předtím řádně poučena matkou, řekla: „Chci hlavu Jana Křtitele.“

Herodes se sice zarmoutil, ale jelikož přísahal a nechtěl se ztrapnit před přáteli, vyhověl jí. Kat ve vězení Jana

stal, jeho hlavu položil na mísu, a tu přinesli dívce. Ta ji předala matce. (Musely mít milé dámy pevné nervy a dobrý žaludek.)

Co učinila Herodiada s hlavou, není známo. Janovi učedníci si zarmoucení odnesli mrtvé tělo a uctivě jej pohřbili.

Svatý Jan Křtitel je tradičně zobrazován jako mladý muž s beránkem a holí ve tvaru kříže, na níž bývá nápis „Ecce Agnus Dei“. Častá je i scéna křtu Páně v Jordánu nebo jeho stětí.

Je patronem karmelitánů, maltézkých rytířů, ale má i jiné velmi zajímavé patronáty. Že je patronem koželuhů, kožešníků a podobných povolání, která mají co do činění s kůží, asi nikoho nepřekvapí. Mnohem zajímavější je, že je patronem majitelů biografů, hudebníků, tanečníků a zpěváků, dále je vzýván při abstinenci, strachu a krupobití.

Takže, až půjdete do kina, vzpomeňte na patrona, sv. Jana. *Alena Králová*

PROSTOR *pro sdílení*

Poděkování

V květnu se mi dostalo od pana kardinála Duky na doporučení otce Stanislava čestného uznání za dlouhodobou práci a aktivitu ve farnosti. Velmi si toho vážím a hlavně děkuji všem lidem, kteří kdy do Vršovic chodili, protože jakákoliv snaha a aktivita bez lidí ochotných ke spolupráci by byla málo platná! Mám přitom trochu výčitky, protože podobné uznání by patřilo i jiným lidem, jako např. Hance Kučerové Rechnerové (a Jirkovi in memoriam), Marušce Dobrovolné, Lídě Semelové, Marii Coufalové nebo Mílovi Hrabákov. V této souvislosti bych ale rád připomenul dva lidičky, které v poslední době vidáme v neděli méně, ale jejichž práce pro farnost by neměla být nikdy zapomenuta. Jsou to manželé Slávek a Zuzanka Heřmanovi.

Přenesme se prosím na chvíli do roku 2000, kdy ve Vršovických vystřídal pátera R. Solocha páter Pavel Kuneš. V té době, vlivem předchozích změn a událostí, byla naše farnost zcela bez mládeže. A tehdy se ukázalo a potvrdilo, že kde není mládež, tam není život, a život je tam, kde je mládež. Tehdy byli Janek Šilar s Markem ještě příliš mladí a Štěpán a Ondra Rechnerovi ještě mladší. Vláda a Jana Jeništovi byli již významní tahouni, ale měli doma maličké děti a museli se jim věnovat, podobně i Lukáš a Lída Borských. Lidí

ubývalo a ochotných rukou na práci kolem dvou kostelů bylo jen málo. Do Vršovic „náhodou“ chodila mladičká studentka katolického gymnázia Zuzka Váchová (dnes Heřmanová). A Zuzka svojí ochotou a nasazením opravdu a bez nadsázky podržela farnost nad vodou, než se stačí nadýchnout. Musela se stát váženým členem farní rady, protože když se objevila nějaká akce, vznikla otázka: „Kdo to zařídí, kdo se postará?“ - „No, Zuzka!“ Právě děvče pro všechno: práce s dětmi, ministrování, kostelnická skupina, senioři, zařizování... A přitom škola (později už VŠ), tam nemohla polevit, to by nebylo dobré svědectví o křesťanství.

Tenkrát jsme se s Pavlem Kunešem často s vděčností obraceli k Bohu se slovy: „Co bychom tak asi dělali, kdybychom tu Zuzku neměli.“ A čekali jsme všichni dlouhé 3 až 4 roky - velmi dlouhé - než z našich kluků a děvčátek dorostla mládež. To už také do Vršovic přišel jako významná posila Slávek Heřman a společně pak dělali všechno, co je potřeba kolem dětí - aktivity, výlety, tábory, muziku, aby se z nich stala další farní mládež a neodešly pryč. A za to náleží Zuzce a Slávkovi, také i Terezce, Jankovi, Markovi, Anežce, Jonášovi, Tobiášovi a ještě dalším velké uznání a poděkování.

Vít Náměstek

POZVÁNÍ

Pozvánka na Mariánskou pouť Polabí

Bratři a sestry, obracím se na vás s touto žádostí. Jedná se o účast na Mariánské pouti Polabí, která se koná 19. 6. 2016 v Ostrově-Úmyslovicích. V procesí se nese 12–15 nazdobených Madon. Hlavní celebrant je J. Exc. Josef Kajnek, světící královéhradecký biskup, spolu s kněžími. Ti, kteří se této pouti zúčastní, odnášejí si vždy nezapomenutelný zážitek, protože slavná mše svatá se koná před kostelem sv. Linharta v Úmyslovicích, v krásném prostředí pod staletými lipami. Proč tak prosím a naléhám na účast? Letos je to již 16. ročník této pouti a místní obyvatelé tuto pouť nepřijali. Chci v krátkosti popsat situaci v této části Polabí. Nový kněz má ve správě 8 farností s 31 obcemi. To je 8 kostelů a 1 kaple. Z toho jedna třetina v havarijním stavu. Mše svatá bývá v každé farnosti jednou za 14 dní až za měsíc. Účast z každé obce je jedna až tři osoby v důchodovém věku. V těchto 31 obcích navštěvuje školy asi 600 dětí. Náboženství se nevyučuje, protože rodiče těchto dětí ho nepovažují za potřebné. I přes tuto nepříznivou situaci si myslím, že je zapotřebí do této oblasti přinést radostnou zvěst evangelia. Kdyby nepřijeli poutníci z Prahy, Poděbrad, Jičína, skončila by celá slavnost fiaskem. Odjezd autobusu je 19. 6. 2016 ve 13 hodin od kostela Neposkvrněného početí Panny Marie ve Strašnicích. Jízdné se

neplatí. Prosba na závěr. Ať přijedou mladé rodiny s dětmi a babičky s vnoučaty, aby bylo vidět, že církev žije a má nástupce. Děkuji.

Rodák a organizátor *Ing. Vlastislav Sixta* (v případě osobních dotazů tel. 271 737 676)

Pozvánka na prokopskou pouť

Milé sestry a bratři, jako každý rok, i letos půjdeme na prokopskou pouť do Sázavy, na niž vás chci pozvat. Letos bude v sobotu 2. 7. („náhodou“ vyšla na mé narozeniny) a jdeme pěšky z Chotouně – místa světcova narození – cca 30 km do Sázavy (místa jeho působení a smrti), kde bude v 17 hodin mše svatá. Tu s námi bude slavit P. Antonín M. Příkaský, O.Carm. Do Chotouně odjždíme auty v 6.40 od kostela sv. Mikuláše ve Vršovicích, cca v 7.30 začneme krátkou modlitbou v chotouňském kostelíku a v 8.00 vyrazíme na pouť. Ti, kdo celou trasu nemohou z různých důvodů absolvovat, ale chtěli by se jí zúčastnit, se k nám mohou připojit po cestě – podrobnosti najdete v plakátku, který bude vyvěšen v kostele. Také je možno přijet rovnou do Sázavy. Prosím, aby se ti, kdo potřebují do Chotouně svézt nebo naopak nabízejí svezení, hlásili

u mě buď na mobilu 602 250 645, nebo emailem: ivan.menousek@seznam.cz.

Prosíme ty, kdo půjdou či pojedou, i ty, kdo nemohou, aby se s námi za pouť modlili a prosili sv. Prokopa, aby i on se za nás přimlouval, aby pouť přinesla hojné duchovní ovoce, aby se nikomu nic zlého nepříhodilo (a také za dobré počasí). Těším se tedy 2. 7. na všechny, kdo s námi půjdou nebo přijedou na místo. *Váš Ivan Prokop Menoušek*

INZERÁT

Maminka se studující dcerou hledají dlouhodobý pronájem bytu, nejlépe 2+1, v Praze. Kontaktujte prosím P. Stanislawa Goru.

DEN DĚTÍ U SV. VÁCLAVA NA ČECHOVĚ NÁMĚSTÍ

**V NEDĚLI 5. ČERVNA
V 15:00 HODIN**

SPORTOVNÍ A TVOŘIVÉ
AKTIVITY A SOUTĚŽE

TÉMA:
POUTNÍCI MILOSRDENSTVÍ
VSTUP VOLNÝ

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

Výjimky a změny najdete v kalendáři na příslušný měsíc.

Eucharistie a bohoslužby slova

neděle	8.30	kostel sv. Václava
	10.30	kostel sv. Václava (pro rodiny s dětmi)
pondělí	18.00	kostel sv. Václava
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	18.00	kostel sv. Václava
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše
pátek	18.00	kostel sv. Václava
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše

Eucharistická adorace

čtvrtek 20.00–21.00 kostel sv. Mikuláše

Svátost smíření / duchovní rozhovor

neděle	7.30–8.15	kostel sv. Václava
čtvrtek	17.00–18.30	kostel sv. Václava
pátek	17.00–17.45	kostel sv. Václava

- Prosíme ty, kdo chtějí přistoupit ke svátosti smíření některý pátek nebo neděli, aby respektovali, že kněz musí nejpozději 15 min před začátkem bohoslužby odejít ze zpovědnice, aby se na bohoslužbu řádně připravil.
- Jiný termín svátosti smíření je možné dohodnout s farářem P. St. Górou.

Příležitost k setkání s knězem

úterý 15.30–17.30 fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

- Jiný termín je možné dohodnout s farářem P. St. Górou.

Farní kancelář pro veřejnost

úterý 15.30–18.30 fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

- Službu v kanceláři zajišťuje a finanční záležitosti (hl. dary) vyřizuje Simona Kocourková email: simona.kocourkova@farnostvrsovice.cz

TÝDENNÍ PROGRAM *pravidelných aktivit*

(náboženství a některé další aktivity skončily k 31. květnu)

Po	13.00-14.30	Mariina legie /I. Ditrich/	FAR č. 1
	16.00-16.45	Příprava dětí na svátosti /H. a P. Svobodovi/	SÁL
	16.00-16.45	Náboženství: mladší školáci /S. Kocourková/	SÁL
	17.30-18.15	Společátko (náboženství pro druhý stupeň) /M. Rechnerová/	SÁL
	17.00-18.30	Kroužek vyšívání /M. Řečinská/	FAR č. 1
	18.00-19.00	Biblická hodina /J. Nagy/ - 2. a 4. pondělí v měsíci	FAR č. 3
	18.30-19.30	Angličtina pro dospělé /M. Müller st./	FAR č. 1
	19.00-21.00	Společenství díky, chval, přímluvných modliteb a duchovního vzdělávání /H. Hříbková/	VÁC boční vchod
	19.30-21.00	Farní charita /H. Rechnerová/ - 1. pondělí v měsíci	FAR kancelář
	Út	15.30-18.30	Úřední hodiny farní kanceláře pro veřejnost /S. Kocourková/
15.30-17.30		Příležitost k setkání s knězem /S. Góra/	FAR č. 1
15.30-17.30		Farní knihovna /M. Peroutka/	FAR 1. patro
19.00-23.00		Kurzy Alfa - od 29. září do 1. prosince (přípravy vždy cca od 17.00)	SÁL
19.00		Společenství „Lístek“ /S. Kocourková/	FAR č. 3
St		10.00-12.00	Maminky s dětmi /I. Krylová/
	16.30-17.30	Náboženství pro školáky /P. Doubravová/	FAR č. 1 a 2
	17.45-18.30	Zkouška kapely Minimissa /J. Tomsa/	FAR
	18.30-20.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
Čt	8.45	Setkání při čaji /M. Müller starší/ - 1x měsíčně dle oznámení	FAR 1. patro
	17.00-17.45	Náboženství pro nejmladší děti /M. Fisherová/	FAR č. 1 a 2
	17.45-18.45	Divadelní kroužek /D. Vacková/	FAR č. 1 a 2
	18.30-20.00	Katechumenát /Š. Biskup/	FAR 1. patro
	19.00-22.00	Zkouška kapely Missa /J. Tomsa/	FAR č. 1
	19.00	Modlitba matek /H. Rechnerová/ - liché týdny školního roku	FAR č. 3
So	9.00-14.00	Setkání neslyšících /S. Góra/ - 1x měsíčně dle oznámení	FAR 1. patro
Ne	8.00-8.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	9.00-10.15	Zkouška farní scholy /O. Škoch/	SÁL
	16.30	Představení farního nadnárodního pimprlového divadla - poslední neděle v měsíci, kromě prázdnin	FAR č. 1 a 2
	19.00-21.30	Společenství mládeže /K. Jančevová/ - 2. neděle v měsíci	FAR č. 3

K A L E N D Á Ř *na červen 2016**Mimořádné akce, změny, výjimky*

2. 6.	Čt	18.30	Setkání dospělých zájemců o křest	FAR
4. 6.	So		Farní výlet	
5. 6.	Ne	15.00	Den dětí	VÁC
6. 6.	Po	16.00	Svátost smíření pro děti	VÁC
7. 6.	Út	19.00	Setkání ekonomické rady	FAR
9. 6.	Čt	19.00	Setkání týmu katechetů	FAR
10. 6.	Pá	18.00	Noc kostelů	MIK VÁC
12. 6.	Ne	9.30	„Sněhurka“ představení farního dramatického kroužku	VÁC
14. 6.	Út	19.00	Setkání pastorační rady	FAR
16. 6.	Čt	19.00	Benefiční koncert pro Paprsek	VÁC
17.-19. 6.	Pá-Ne		Sportovní víkend rodin	
25. 6.	So	15.30	Eucharistie na poděkování za 9 let ve farnosti Vršovice	VÁC
25. 6.	So	16.30	Agapé a rozloučení s P. Stanisławem	VÁC
26. 6.	Ne	9.30	Společná bohoslužba celé farnosti (pravidelné mše odpadají)	VÁC
26. 6.	Ne	10.30	Agapé a přivítání nového faráře	VÁC
26. 6.	Ne	16.30	Představení loutkového divadélka	FAR

Webové stránky farnosti

www.farnostvršovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800,
na opravu varhan: 186817149/0300

Kontakty**farář** Stanisław Góra

tel.: 737 280 624

farar@farnostvršovice.cz

výpomocný duchovní P. Pavel Žák

tel.: 607 816 366

email: p.pavel.zak@email.cz

pastorační asistent Martin Peroutka

tel.: 702 075 417

email: asistent@farnostvršovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vršovice, www.farnostvršovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 3. 7., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 22. 6. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Martin Peroutka. Redakční rada: Stanisław Góra, Martin Peroutka, Simona Kocourková, Jan Růckl (JR), Pavel Švarc (PaS), Alena Králová (AK), Pavel Mikula, Markéta Řečinská, Anna Tesařová. Příspěvatelé: Ivan Prokop Menoušek, Vít Náměstek, Vlastislav Sixta. Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka, výtisky pro nás zkompletovali Polákoví